AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSA

az Európai Unió 2003-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel, III. szakasz – Bizottság

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

— tekintettel az Európai Unió 2003-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésére ([1]),

— tekintettel az Európai Közösségek végleges éves beszámolójára – 2003. költségvetési év – I. kötet – A költségvetés végrehajtásának összesített mérlegbeszámolója és összesített pénzügyi kimutatások (SEC(2004) 1181 – C6-0012/2005, SEC(2004) 1182 – C6-0013/2005) ([2]),

— tekintettel a Bizottság 2002. évi mentesítésekről szóló jelentésére (COM(2004) 0648) – C6-0126/2004),

— tekintettel a mentesítésért felelős hatóság számára 2003-ban végzett belső ellenőrzésekről szóló éves jelentésre (COM(2004) 0740),

— tekintettel a Számvevőszék 2003. évi éves jelentésére ([3]) és az ellenőrzött intézmények válaszát tartalmazó különjelentéseire,

— tekintettel a Számvevőszék által az EK-Szerződés 248. cikke értelmében kiállított, az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló tranzakciók jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatra ([4]),

— tekintettel a Tanács 2005. március 8-i ajánlására (C6-0077/2005),

— tekintettel az EK-Szerződés 274., 275. és 276. cikkére, valamint az Euratom-szerződés 179a. és 180b. cikkére,

— tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ([5]) és különösen annak 145., 146. és 147. cikkére,

— tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó 1977. december 21-i költségvetési rendeletre ([6]),

— tekintettel eljárási szabályzata 70. cikkére és V. mellékletére,

— tekintettel a költségvetési ellenőrző bizottság jelentésére és a többi érintett bizottság véleményeire (A6-0000/2005),

A. mivel az EU politikájának végrehajtását főként a Bizottság és a tagállamok „megosztott irányítása" jellemzi,

B. mivel a költségvetési rendelet 53. cikkének (3) bekezdése értelmében „a végrehajtási feladatokat a tagállamokra kell átruházni", ha a Bizottság a költségvetést megosztott irányítás révén hajtja végre, és mivel a tagállamoknak az Unió által elfogadott iránymutatásoknak megfelelően kell cselekedniük,

([1]) HL L 54., 2003.2.28., 1. o.
([2]) HL C 294., 2004.11.30., 1. o.
([3]) HL C 293., 2004.11.30., 1. o.
([4]) HL C 294., 2004.11.30., 99. o.
([5]) HL L 248., 2002.9.16., 1. o.
([6]) HL L 356., 1977.12.31., 1. o.

C. ismételten hangsúlyozván ([1]), hogy a mentesítési eljárás olyan folyamat, amely többek között az EU pénzügyi gazdálkodásának javítására törekszik azáltal, hogy a Számvevőszék jelentései és az intézmények válaszai és véleményei alapján javítja a döntéshozatal alapját,

D. mivel a Szerződés értelmében a kezdeményezési jog a Bizottságot illeti meg, és mivel a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos végső pénzügyi felelősség – a Szerződés 274. cikkében megállapítottak értelmében – megoszthatatlan, és a Maastrichti Szerződésben elfogadott szubszidiaritási elv kellő mértékű figyelembevételével a Bizottságot terheli, és mivel ennek megfelelően alkalmas módszert kell megállapítani a közösségi alapok ellenőrzésére,

E. mivel mindenekelőtt a Bizottság érdeke annak biztosítása, hogy a felügyeleti rendelkezéseket maradéktalanul teljesítsék,

A. HORIZONTÁLIS KÉRDÉSEK

1. sajnálatát fejezi ki a Számvevőszék félrevezető nyilatkozata miatt a strukturális alapok tekintetében fennálló kötelezettségvállalásokra vonatkozóan, amelyek 2003 végén „a jelenlegi költési szint mellett ötévnyi kifizetést …” tesznek ki (0.6.); mivel ez a szám kiterjed a 2004–2006-os időszakra, amelyre 2003-ban nem lehetett kötelezettségvállalást tenni; emlékeztet arra, hogy a felhasználatlan alapokat az időszakra végén visszatérítik a tagállamoknak;

2. üdvözli a tényt, hogy a n +2-es szabály bevezetése (kötelezettségvállalás éve +2) nagyban hozzájárult ezen probléma megoldásához, mivel az elmúlt két évben a strukturális alapok több mint 99 %-a lehívásra került;

3. felhívja a Bizottságot, hogy a megfelelő végrehajtás érdekében teremtsen egyensúlyt a döntéselőkészítés és az elszámolási folyamat között, figyelembe véve az új, 2006 utáni pénzügyi tervet, továbbá felhívja, hogy végezzen kritikus elemzést a Bizottságon belüli hatáskörmegosztás (kormányzati felépítés), illetve az igazgatási folyamatok újragondolása révén;

4. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy az új rendeletek kiterjesztett hatásvizsgálatába foglalja bele a tagállamok és a végső kedvezményezettek végrehajtási költségeit és igazgatási terheit, ezzel létrehozva egy ellenőrző funkciót, hogy elfogadható határok között tartsák a végrehajtási költségeket és az igazgatási terheket;

Az elszámolás megbízhatósága – minősített vélemény

5. tudomásul veszi, hogy a különböző bevételekre és előlegekre vonatkozó hatékony belső ellenőrzési eljárások hiányának hatásaitól eltekintve a Számvevőszék úgy véli, hogy az Európai Közösségek összevont éves beszámolója és a hozzá fűzött magyarázatok hűen tükrözik a Közösségek 2003. évi bevételeit és kiadásait, valamint azok év végi pénzügyi helyzetét (igazoló nyilatkozat, II. és III. bekezdés);

6. felhívja a figyelmet a mentesítésért felelős hatóság számára készített, a 2003-ban elvégzett belső ellenőrzésekről szóló éves jelentés ([2]) következő, az elszámolási és igazgatási rendszerekre vonatkozó részeire:

„… meg kell erősíteni és szakszerűbbé kell tenni az elszámolást a főigazgatóságokon, hogy ezáltal a Bizottság és vezetése rendszeres igazolást kaphasson valamennyi főigazgatóság vonatkozásában arról, hogy az elszámolás hiánytalan, pontos és helytálló” (5. oldal),

„a rendszereknek biztosítaniuk kell, hogy az elszámolások minden vonatkozó információt tartalmaznak” (5. oldal),

„A vezetésnek és a külső érdekelteknek meg kell bizonyosodniuk arról, hogy a számok a valóságot tükrözik” (6. oldal),

([1]) HL L 330., 2004.11.4., 82. o.
([2]) COM(2004) 0740.

és azt a következtetést vonja le, hogy a fenti megfogalmazás alapján a következőket lehet megállapítani:

— nincs rendszeres igazolás arról, hogy az elszámolás hiánytalan, pontos és helytálló,

— a rendszerek nem biztosítják, hogy az elszámolás tartalmazzon minden vonatkozó információt,

— a vezetés és a külső érintettek számára nem igazolt, hogy a számok a valóságot tükrözik;

7. sajnálatát fejezi ki, hogy a Bizottság irányítási struktúrájában érvényes hatáskörmegosztás szerint a számvitelért felelős tisztviselő szerepe az engedélyezésre jogosult tisztviselők által biztosított elszámolási információk összesítésében merül ki; úgy véli, hogy a számvitelért felelős tisztviselőnek teljes felelősséggel kell tartoznia az egész intézmény elszámolásának hibátlanságáért, és nem csupán a több mint harminc, egyéni engedélyezési hatáskörrel felruházott tisztviselőre kellene támaszkodnia;

8. elvárja a számvitelért felelős tisztviselőtől, hogy aláírásával jóváhagyja az elszámolást – nem pedig az elszámolást kísérő megjegyzést –, ezzel személyes felelősséget vállalva az elszámolásban szereplő adatokért, illetve hogy pontosan megmagyarázza a megfogalmazott fenntartások természetét és hatókörét, amennyiben fenntartásokkal élnek; hangsúlyozza a különbséget az elszámolás a bizottsági testület általi hivatalos elfogadása és az elszámolás hitelesítése – mint a számvitelért felelős tisztviselő helyes és a valóságnak megfelelő dokumentációja – között; ismételten ([1]) felhívja a Bizottságot, hogy nyújtsa be a szükséges jogalkotási javaslatokat a költségvetési rendelet módosítása és/vagy az ahhoz kapcsolódó végrehajtási rendelkezések tekintetében;

9. sajnálatát fejezi ki a Bizottságnak a számvitelért felelős tisztviselő magasabb kategóriába történő sorolásával szembeni ellenállása miatt; hangsúlyozza, hogy az ellenőrzési struktúra szerves részét képezi az elszámolás hitelesítése, valamint hogy az átfogó ellenőrzési struktúra egyéb elemei súlyos mértékben gyengülnek, ameddig ez a tényező hiányzik; egyetért a Bizottság pénzgazdálkodásában a közelmúltban végrehajtott reform irányával, amelyeknek célja az volt, hogy minden egyes főigazgatónak felelősséget adjanak; meg van azonban győződve arról, hogy a főigazgatók által adható biztosítékot a számvitelért felelős tisztviselő átfogó biztosítékának kell alátámasztania, aki teljes mértékben elszámoltatható kell, hogy legyen, és rendelkeznie kell az ezen hatáskörhöz betöltéséhez szükséges eszközökkel;

10. reméli, hogy a Bizottság a költségvetési rendelet felülvizsgálatára irányuló javaslatába belefoglal a számvitelért felelős tisztviselő elszámolás hitelesítésére vonatkozó rendelkezéseket, pl.: rendszeres érvényesítések vagy váratlan ellenőrzések alapján; úgy ítéli meg, hogy a számvitelért felelős tisztviselőt vezető pénzügyi tisztviselővé kell átminősíteni (CFO), figyelembe véve a vezetőség intézményes ellensúlyozó szerepét 39 szolgálatával szemben, valamint hogy ezen szerepében valójában csupán a főigazgatóktól kapott tájékoztatás formális értékelését adja anélkül, hogy adott esetben szabadon saját minősítést készítene (költségvetési rendelet 61. cikke), ami ellentétes a pénzgazdálkodási reform céljával;

11. hangsúlyozza, hogy a számvitelért felelős tisztviselő magasabb kategóriába történő sorolása nem a régi rendszer irányába történő visszalépés, amely szerint a „pénzügyi ellenőrnek" volt hatásköre a kifizetések és kötelezettségek engedélyezésére, valamint előzetes ellenőrzéseket hajtott végre; hangsúlyozza a régi rendszer és a felelős tisztviselő magasabb kategóriába történő sorolására vonatkozó kérelem közötti különbséget, annak érdekében, hogy a felelős tisztviselő végre tudja hajtani a tranzakciók rendszeres előzetes és utólagos váratlan ellenőrzéseit; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság továbbra is azt a félrevezető és helytelen álláspontot támogatja, hogy a számvitelért felelős tisztviselő szerepének bővítése az ellenőrzési struktúrában a régi rendszer irányába történő visszalépés, valamint hogy számvitelért felelős tisztviselő aláírása az elszámoláson pusztán formai jellegű;

12. tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem tud elfogadni csupán látszati jellegű átminősítést a számvitelért felelős tisztviselő szerepének megváltoztatására vonatkozóan; reményét fejezi ki, hogy a költségvetési rendelet tartalmazni fogja a vezető pénzügyi tisztviselőtől származó nyilatkozatra vonatkozó követelményt, amely szerint a vezető pénzügyi tisztviselő saját hatásköréből és nem a főigazgatóktól származó tájékoztatás alapján megállapítja, hogy a számlák valós és helyes képet adnak, valamint az alapul szolgáló ügyletek jogszerűek és szabályszerűek;

13. nem érti, hogy a Számvevőszék miként adhat már 10 éve negatív igazoló nyilatkozatot a kifizetési előirányzatokról, míg ugyanakkor *de facto* jó véleményt ad a Bizottság általános elszámolásáról; üdvözölné, ha a Számvevőszék rövid, írásos magyarázatot adna erre a problémára;

([1]) 2003. december 4-i állásfoglalásának (HL C 89. E, 2004.4.14., 153. o.) 21. bekezdése és a 2002-es mentesítésről szóló 2004. április 21-i állásfoglalásának (HL L 330., 2004.11.4., 82. o.) 68. bekezdése.

14. emlékeztet arra, hogy a Bizottság 2002. december 17-én cselekvési tervet fogadott el az Európai Közösségek könyvelési rendszerének korszerűsítéséről, amelynek 2005. január 1-jétől kellene működnie; hangsúlyozza, hogy a nyitó mérleg elkészítésének művelete döntő fontosságú a készpénzalapú könyvviteli rendszerről az időbeli elhatárolás elvén alapuló rendszerre való áttérés szempontjából;

A Számvevőszék 2003. évi általános értékelése – nincs elfogadható biztosíték

15. csalódottan veszi tudomásul, hogy a Számvevőszéknek újfent „nincs elfogadható biztosítéka arra nézve, hogy [a tagállamok] a költségvetés jelentős területeinek felügyeleti rendszereit és ellenőrzéseit hatékonyan hajtják végre a mögöttes műveletek jogszerűségét és szabályszerűségét érintő kockázatok kezelése érdekében" (0.4.);

A Számvevőszék részletes értékelése

16. emlékeztet a Számvevőszéknek a kifizetésekre fordított kiadásokra vonatkozó részletes következtetéseire:

— mezőgazdaság: „Továbbra is van előrelépési lehetőség a mezőgazdasági kiadások egészét tekintve a felügyeleti rendszerekben és ellenőrzésekben feltárt jelentős hiányosságok kiküszöbölése érdekében" (igazoló nyilatkozat, VI(a) bekezdés),

— strukturális alapok: „… tagállami szinten állandó hiányosságok az EU költségvetésének végrehajtására vonatkozó felügyeleti rendszerekben és ellenőrzésekben …" (igazoló nyilatkozat, VI(b) bekezdés),

— belső politikák: „… a felügyeleti rendszerekben és ellenőrzésekben tapasztalt fejlődés még nem elegendő a jelentős hibák elkerüléséhez …" (igazoló nyilatkozat, VI(c) bekezdés),

— külső fellépések: „… fontos, hogy a rendszerek és a kiadások felügyeletéhez és ellenőrzéséhez szükséges eszközök rendelkezésre álljanak a még szükséges tökéletesítések végrehajtása érdekében" (igazoló nyilatkozat, VI(d) bekezdés),

— előcsatlakozási támogatás: „A felügyeleti rendszerek és ellenőrzések hiányosságai, amelyeket már 2002-ben feltártak, a tranzakciók jogszerűségét és szabályszerűségét befolyásoló hibákat és megnövekedett kockázatokat okoztak" (igazoló nyilatkozat, VI(e) bekezdés),

— megosztott kezelés: „A megosztott vagy decentralizált kezelés területén … nagyobb erőfeszítéseket kell tenni a felügyeleti rendszerek és ellenőrzések hatékony alkalmazására a járulékos kockázatok kezelése érdekében" (igazoló nyilatkozat, VIII. bekezdés);

17. tudomásul veszi, hogy a Számvevőszék észrevételei a mögöttes tranzakciók jogszerűségét és szabályszerűségét érintő főbb problémákat elsősorban egyértelműen a tagállamok szintjére, és csupán kisebb mértékben a Bizottság szintjére helyezik;

18. úgy véli, hogy a közösségi pénzeszközök megosztott kezelését érintő esetekben a Bizottságnak sürgősen módot kell találnia az elszámoltathatóság tagállami szinten történő növelésére azáltal, hogy hatékonyan foglalkozik az „átruházási kockázattal", amely abból adódik, hogy a Bizottság – miközben a végső költségvetési felelősség valamennyi kiadás tekintetében őt terheli – e felelősséget akkor is viselni köteles, amikor az EU pénzeszközeit a tagállamokkal való megosztott kezelés révén költik el;

Átruházási kockázat

19. tudomásul veszi, hogy míg a költségvetés legnagyobb részének végrehajtása a tagállamok feladata, a végrehajtás végső felelőssége, ennélfogva a tagállamokon és magán a Bizottságon belüli ellenőrző intézkedések is – a Maastrichti Szerződésben elfogadott szubszidiaritási elv kellő mértékű figyelembevételével – az Európai Bizottságot terhelik;

20. megjegyzi, hogy egy adott közösségi politika finanszírozása és végrehajtása közötti különbségtételből adódik az úgynevezett „átruházási kockázat", amely többek között az alábbi kérdéseket érinti:

a) annak elismerése, hogy a tagállamok és a kedvezményezettek nem minden esetben járnak el ugyanakkora figyelemmel az európai pénzek elköltése során, mint a nemzeti pénzeszközök felhasználásakor;

b) a tagállamok ellenőrzési szabványainak heterogén jellege és annak feltűnő hiánya, hogy a legtöbb nemzeti ellenőrzési intézményt bevonják annak biztosításába, hogy az európai pénzeszközöket szabályszerűen és jogszerűen a kitűzött célokra fordítsák;

c) az ellenőrző mechanizmusok jogi és szerződéses meghatározásába vetett túlzott bizalom, anélkül, hogy megfelelő kísérletet tennének arra, hogy a Bizottság és a tagállamok igazgatási hatóságai közötti kapcsolatot a helyes kormányzás és a megfelelő elszámoltathatóság elveire alapoznák;

d) a behajtási mechanizmusok utólagos jellege, amely eltereli a figyelmet annak szükségességéről, hogy a lehető leghamarabb intézkedések szülessenek a helyzet orvoslására, és amely számos esetben lehetővé teszi a hibák túlságosan hosszú ideig tartó ismétlődését;

e) a költségvetési kötelezettségvállalástól az összeg végső kedvezményezett általi átvételéig vezető hosszadalmas eseménysor, ami miatt az eseménynapló nyomon követése nagy erőfeszítéseket igényel;

f) az alapos ellenőrzésnek alávetett minták gyakorlati okokból korlátozott száma a tranzakciók teljes számához képest;

21. úgy véli, hogy ezeket a problémákat kizárólag központilag kialakított ellenőrzéssel nem lehet megoldani, és hogy a jelenlegi helyzet egyértelműen mutatja, hogy új eszközökre van szükség ahhoz, hogy a Bizottság nagyobb betekintést kapjon a tagállamok irányítási és ellenőrzési rendszereibe; úgy véli, hogy a Bizottság számára a Szerződés 274. cikkében meghatározott kötelezettségei teljesítését kizárólag egy, a Bizottság Belső Ellenőrzési Szolgálata által már több ízben javasolt [1], minden egyes tagállam legmagasabb szintű politikai és irányító hatóságától (pénzügyminiszter) származó, az alapul szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló hivatalos közzétételi nyilatkozat formájában történő kellőképpen átfogó előzetes közzététel, valamint évente kiadott igazoló nyilatkozat teszi lehetővé;

22. felhívja a Bizottságot, hogy 2005. október 1. előtt kezdeti jelentést nyújtson be, amely ismerteti a tagállamokkal azon megkötendő jegyzőkönyv létrehozására vonatkozó terveket, amelyben az irányító hatóság (pénzügyminiszter) a kifizetést megelőzően és évente nyilatkozik arról, hogy megfelelő, a Bizottság elszámoltatási céljai számára elegendő biztosítékot nyújtani képes ellenőrző rendszerek működnek;

23. javasolja, hogy e jelentés követelje meg, hogy a közzétételi nyilatkozat tartalmazza:

a) az ellenőrzési rendszerek tagállami irányító hatóság által készített leírását;

b) az ezen ellenőrzési rendszerek hatékonyságáról szóló értékelést;

c) adott esetben a tagállami irányító hatóság által a Bizottsággal konzultálva készített jogorvoslati cselekvési tervet;

d) a leírás nemzeti ellenőrző intézmény vagy más külső ellenőr által történő megerősítését; és

javasolja, hogy ezen felül a jelentés határozza meg a Bizottság jogait a közzétételi nyilatkozat ellenőrzésére, és hozzon létre egyértelmű joghatóságot az érintett tagállam általános finanszírozására vonatkozó büntetésekre nem megfelelő közzététel esetén;

24. nem tartja helyénvalónak, hogy úgy határozzanak a közös irányítási politikával kapcsolatos előirányzatokról a 2007 utáni időszak tekintetében, hogy nem adnak konkrét választ a Számvevőszék észrevételeire, és nem javítják jelentősen a tagállamok ellenőrző mechanizmusait;

25. tájékoztatja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy nehéz lesz az új pénzügyi tervről szóló intézményközi megállapodást elfogadni, amíg a tagállamok legmagasabb szintű politikai és irányító hatóságai (pénzügyminiszter) által adott közzétételi nyilatkozatokra vonatkozó alapelvet a 21–23. bekezdések szerint teljes mértékben el nem fogadták, és operatív végrehajtását elsőrendű kérdésként nem kezelik;

[1] A 2003-ban végrehajtott belső ellenőrzésekről szóló jelentés a mentesítésért felelős hatóság számára (COM(2004) 0740), 6. o.

26. úgy véli, hogy az Európai Unió pénzügyi gazdálkodásában nem lehetséges előrelépés a tagállamok tevékeny részvétele nélkül, és hogy ezen „részvételt" politikai szinten kell rögzíteni;

27. meg van győződve arról, hogy egy pénzügyminiszter megfelelően működő felülvizsgálati rendszerek és ellenőrzések létrehozását részesíti előnyben ahelyett, hogy kockáztatná, hogy parlamentje számára meg kelljen magyaráznia, hogy a nemzeti költségvetés miért kénytelen jelentős összegeket visszafizetni az Európai Uniónak;

28. felkéri a Bizottságot, hogy legyen szigorúbb a kifizető hatóságok felügyelete terén, és legyen kevésbé elnéző a hozzáértés hiánya esetén, figyelembe véve az alábbiak megvalósíthatóságát:

— annak előírása, hogy valamennyi kifizető hatóságot évente ellenőrizzen egy külső ellenőr,

— teljesítménycélok megállapítása,

— kifizetések felfüggesztése, ha nem teljesülnek az egyértelműen meghatározott teljesítménycélok, valamint annak biztosítása, hogy az ügynökségeket időben értesítsék arról, hogy a nem megfelelő teljesítménynek ez elkerülhetetlen következménye,

— azon ügynökségek megszüntetése, amelyek rendszeresen nem teljesítik a teljesítménycélokat,

— az ügynökségek pénzügyileg felelőssé tétele a saját hibáik tekintetében;

A Számvevőszék igazoló nyilatkozata …

29. emlékeztet arra, hogy a Maastrichti Szerződés hatálybalépése óta a Számvevőszéket minden évben felkérik arra, hogy adjon ki igazoló nyilatkozatot (ismertebb nevén „DAS"-t, amely a francia „Déclaration d'Assurance" kifejezés rövidítése) a Parlament és a Tanács részére az elszámolás megbízhatóságára, valamint a benne foglalt tranzakciók jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozóan;

30. hangsúlyozza, hogy a DAS Számvevőszék általi kiadásának kritériumaira és módszerére vonatkozó határozatot a Számvevőszék megítélésére bízták, és a jogalkotó arról nem rendelkezett;

31. emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék kezdetben ellenőrzési véleményét teljes mértékben egy olyan statisztikai módszerre alapozta, amely egy általános minta közvetlen alapos ellenőrzéséből és a legvalószínűbb hibaarány extrapolációjából állt;

… és a velejáró problémák

32. az alábbiakban összegzést ad a DAS-ban rejlő korlátokról és a DAS jellegéről, mivel ezen elemeket figyelembe kell venni a DAS elemzése eredményeinek, valamint ezen eredmények a mentesítés megadására vagy meg nem adására vonatkozó határozatra gyakorolt hatásainak értékelése során, valamint a DAS módszereinek esetleges jövőbeli tökéletesítéseivel kapcsolatban;

a) a DAS a Számvevőszék által elvégzett pénzügyi ellenőrzés része; ezért a cél biztosítékot nyerni a tranzakciók szabályszerűségére és jogszerűségére vonatkozóan; a jellegzetes pénzügyi ellenőrzési kérdések: „A számlák valós és helyes képet adnak-e?", illetve „Mennyi hibát találunk a tranzakciókban?";

b) a DAS csak közvetetten képezi részét a teljesítmény-ellenőrzésnek ([1]), amely szélesebb körű, mivel azt vizsgálja, hogy az erőforrásokat optimális módon használták-e fel; a jellegzetes teljesítmény-ellenőrzési kérdés: „Ésszerűen, valamint a gazdaságossággal, az eredményességgel és a hatékonysággal összhangban használták-e fel az erőforrásokat?"

c) noha a DAS mutathatja azt, hogy az erőforrások felhasználási módja 100 %-ban szabályszerű és jogszerű, ez még nem utal arra, hogy a kiadások ellenértéket is biztosítottak a pénz ellenében, mivel a DAS ezt a kérdést nem teszi fel és nem is teheti fel, valamint a választ sem adja vagy adhatja meg; másképpen kifejezve: a pénz teljességgel elpazarolható akkor is, ha tökéletesen szabályszerű és jogszerű módon használták fel;

([1]) „Hatékony és eredményes pénzgazdálkodásra vonatkozó ellenőrzésnek" vagy „ellenértéket a pénzért ellenőrzésnek" is nevezik.

d) jelenleg a költés jogszerűségére és szabályszerűségére helyezett hangsúly nem segíti a jogalkotót és a nyilvánosságot abban, hogy a pénz hatékony elköltéséről tájékozódjék;

e) a DAS-sal kapcsolatos megközelítés szükségszerű következménye a csalások és szabálytalanságok csökkentésére vonatkozó „igénynek" szentelt politikai figyelemnek, ugyanakkor a pazarlás csökkentéséhez jelentősen nem járul hozzá;

f) a média igen gyakran félreértelmezi a jelenlegi igazoló nyilatkozatot, és a negatív DAS-t annak bizonyítékaként ismerteti, hogy az EU valamennyi forrása többé-kevésbé érintett a csalásban; e félrevezető ábrázolásmód kedvezőtlenül befolyásolhatja a polgárok egyéb uniós kérdésekkel, többek között az új alkotmánnyal vagy az új pénzügyi tervvel kapcsolatos hozzáállását;

g) a DAS-sal kapcsolatos megközelítés még nem kellőképpen képes az előrelépések meghatározásában: a DAS vagy pozitív, vagy negatív; tovább kell fejleszteni a módszereket annak érdekében, hogy elegendő információ álljon rendelkezésre arról, hogy az egyes tagállamokban az egyes ágazatokban évről évre milyen előrelépések történtek;

A DAS jelenlegi reformja …

33. elismeri, hogy az elmúlt években a Számvevőszék bizonyos mértékben tekintetbe vette a felvetett kritikákat és megkísérelte a DAS módszertani átalakítását az értékelés alapjának kiszélesítése révén;

34. megjegyzi, hogy az általános DAS jelenleg a saját forrásokra, valamint a pénzügyi terv egyes operatív fejezeteire vonatkozó különleges értékelések összesítésének eredménye, továbbá hogy az ágazatspecifikus értékelések jelenleg négy adatforrásra épülnek:

a) a felülvizsgálati rendszerek és ellenőrzések értékelése;

b) a tranzakciók alapos ellenőrzése;

c) az éves tevékenységi jelentések és a Bizottság főigazgatói nyilatkozatainak felülvizsgálata;

d) az egyéb ellenőröktől származó lényeges eredmények értékelése;

… jó irányba tett lépés, ám túlzottan csekély mértékűnek tűnik

35. megjegyzi, hogy a DAS-sal kapcsolatban a központi kérdés az kell, hogy legyen, hogy a közösségi és nemzeti szinten végrehajtott felülvizsgálati rendszerek és ellenőrzések megfelelő biztosítékot nyújtanak-e a Bizottság számára a tranzakciók jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozóan;

36. felhívja a Számvevőszéket, hogy tovább javítsa az általános igazoló nyilatkozat és a különleges értékelések ismertetésének módját azáltal, hogy folytatja a fenntartások átfogóbb ismertetése felé vezető folyamatot, és világosabb és részletesebb információkat biztosít az egyes ágazatokban és tagállamokban feltárt hiányosságokra vonatkozóan annak érdekében, hogy kockázatalapú megközelítés révén azon fenntartások jól használható listáját hozza létre, amelyek hosszabb időn át nyomon követhetők;

37. úgy értelmezi, hogy a tranzakciók egy mintájának vizsgálatára vonatkozó cél immár nem a legvalószínűbb hibaarány kiszámítása, és hogy az ellenőrzések eredményeit az új megközelítés szerint a többi három pillérből származó eredményekkel együtt értékelik;

38. felhívja a Számvevőszéket, hogy annak felmérése érdekében, hogy az új megközelítés alapjaiban eltére a kezdeti megközelítéstől, bocsásson rendelkezésre további információkat az ágazatspecifikus értékelések kialakítása során alkalmazott négy információforrás közötti kapcsolatról;

39. felhívja a Számvevőszéket, hogy részletesen ismertesse, milyen mértékben szerzett be ellenőrzési eredményeket „egyéb ellenőröktől", illetve hogy ezen eredmények milyen szerepet játszottak a Számvevőszék értékelésében; megjegyzi, hogy az éves jelentésben nem szerepelnek utalások egyéb ellenőröktől származó eredményekre; üdvözölné elsősorban, ha a különböző tagállamok „egyéb ellenőreivel" való együttműködésre vonatkozó eredményekre és nehézségekre vonatkozó tájékoztatást kapna, mivel ezen „egyéb ellenőrök" olyan ellenőrző intézményeket is magukban foglalnak, amelyek az európai intézményekkel szemben teljes függetlenséget élveznek;

40. úgy véli, hogy ugyan ez jó irányba tett lépés, a DAS jelenlegi reformja nem elegendő a fent említett korlátozások és hiányosságok kijavítására; üdvözli, hogy az új megközelítés ágazatonként némi betekintést nyújt a szabályozásba, ugyanakkor sajnálattal nyugtázza, hogy a kiadásokról tagállamonként még nem elegendő mértékben áll rendelkezésre információ; úgy látja, hogy a DAS továbbra is olyan eszköz, amely túlzott mértékben alapul a tranzakciók és az egyéni hibák elemzésén, ezért úgy véli, hogy a felügyeleti és ellenőrző rendszerek működésének elemzését bővíteni kellene annak érdekében, hogy ezen rendszerre vonatkozóan konkrét pontosításokat tehessenek, és azonosíthassák a feltárt hiányosságok eredetét;

41. felhívja a Számvevőszéket, hogy fejlessze tovább a minőségi DAS-megközelítést annak érdekében, hogy elegendő mértékben figyelembe vegye számos program többéves jellegét és a megfelelő kötelező ellenőrzéseket – így az utólagos ellenőrzéseket és a számlák kiigazításainak elszámolását –, amelyek célja megóvni az EU költségvetését azáltal, hogy biztosítja az indokolatlan kifizetések behajtását; üdvözölné, ha a Számvevőszék ezen kulcsfontosságú kérdésről különjelentést készítene, és pontosítaná az előzetes és az utólagos ellenőrzések közötti kapcsolatot;

42. hangsúlyozza, hogy noha a kötelező ellenőrzések a felügyeleti rendszerek és ellenőrzések fontos részének számítanak, nem pótolhatják a felügyeleti rendszerek és ellenőrzések – valamint a döntéshozatal egészének – hiányosságait;

43. ezzel kapcsolatban sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a közösségi jog értelmezésére és érvényességére vonatkozó előzetes döntéshozatalok száma emelkedik; hangsúlyozza, hogy fontos az elégtelen közösségi jogi szabályozás elkerülése, mivel annak kedvezőtlen hatása van az Unió teljesítményére és jogi bizonytalanságot teremt azon személyek, intézmények és vállalkozások körében, amelyekre a tagállamokban vonatkozik; tudomásul veszi a Számvevőszék egyértelmű nyilatkozatát a kutatási keretprogramokra vonatkozóan, amelyekben „[a kifizetéseket illetően jelentős jogszerűségi és szabályszerűséget érintő hibák] nagy valószínűséggel megmaradnak, ha a programokra vonatkozó szabályokat nem vizsgálják felül” (igazoló nyilatkozat, VI(c) bekezdés);

44. felhívja a Bizottságot, hogy csökkentse a hibák kockázatát a közösségi finanszírozás iránti kérelmekben azáltal, hogy a közösségi jogszabályok egyértelmű, megvalósítható rendelkezéseket tartalmaznak a költségek támogathatósága tekintetében, illetve hogy visszatartó erejű és arányos közigazgatási szankciók kötelező alkalmazását írják elő abban az esetben, amennyiben a támogatásban részesíthető költségeket bizonyítottan eltúlozzák;

Egységes pénzügyi ellenőrzés

45. emlékeztet rá, hogy az Európai Unió 2000. pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására ([1]) vonatkozó mentesítésről szóló 2002. április 10-i határozatának (48) bekezdésében felkérte a Számvevőszéket, hogy nyilvánítson véleményt „az Unió költségvetésére vonatkozó egységes pénzügyi ellenőrzési modell bevezetésének megvalósíthatóságával kapcsolatban, amelyben minden egyes ellenőrzési szint a korábbi szintre épül az ellenőrzött szervezetre nehezedő terhek csökkentése és az ellenőrzési tevékenységek minőségének javítása érdekében anélkül, hogy az érintett ellenőrző testületek függetlensége csorbát szenvedne”;

46. szintén emlékeztet rá, hogy ugyanazon döntés felkérte a Bizottságot, hogy készítsen jelentést ugyanebben a témában, és megjegyzi, hogy ennek a Bizottság még nem tett eleget;

47. üdvözli a Számvevőszék „egységes pénzügyi ellenőrzésről” szóló 2/2004 sz. véleményét ([2]), amelyet a DAS-ról folytatott vitához történő fontos hozzájárulásnak tart, és amelyet ennél fogva minden érintett félnek érdemes lenne alaposan tanulmányozni; megjegyzi, hogy a vélemény elsősorban nem a szó szoros értelmében vett ún. „single audit” modellről szól – ami azt jelenti, hogy egy-egy műveletet adott hatóság csak egy vizsgálatra terjeszt be –, hanem mindenekelőtt egy „közösségi belső ellenőrzési keretrendszerről” (3. bekezdés);

48. különösen érdekesnek tartja a Számvevőszék által meghatározott, egy hatásos és hatékony belső ellenőrzési keretrendszerre vonatkozó ajánlásokat:

   a) „közös elveket és szabványokat … kell alkalmazni a közigazgatás minden szintjén úgy az intézményeknél mint a tagállamoknál” (57. bekezdés);

([1]) HL L 158., 2002.6.17., 1. o.
([2]) HL C 107., 2004.4.30., 1. o.

b) a belső ellenőrzésnek „megfelelő" (nem abszolút) „biztosítékot kell nyújtania a műveletek jogszerűsége és szabályszerűsége, valamint a gazdaságosság, hatékonyság és hatásosság elveinek történő megfelelés tekintetében" (57. bekezdés);

c) az „ellenőrzések költségeinek arányban kell állniuk az általuk elérhető haszonnal mind pénzügyi, mind politikai értelemben" (57. bekezdés);

d) a „rendszernek olyan logikai láncstruktúrán kell alapulnia, amelyben az ellenőrzéseket közös szabványnak megfelelően végzik el, jegyzik fel és tesznek róluk jelentést, ami lehetővé teszi, hogy minden résztvevő megbízhatóan támaszkodhasson rájuk" (57. bekezdés) ([1]);

49. a hagyományos DAS-megközelítést az elmúlt 10 év során érő folyamatos bírálatok fényében kíváncsi arra, hogy ezeket az ajánlásokat miért nem jóval korábban tették közzé;

50. azon az álláspontón van, hogy a közösségi belső ellenőrzési keretrendszer javasolt struktúrája fontos eszköz lehetne jobb és hatékonyabb felügyeleti és ellenőrzési rendszerek megvalósítására, és így hozzájárulhatna a DAS-technológia régóta esedékes korszerűsítéséhez;

51. hangsúlyozza, hogy az uniós források felhasználásának elszámoltathatósága a tagállamokban kezdődik, és hogy – a 21.–23. bekezdések szerint – a tagállamok legmagasabb szintű politikai és irányító hatóságai (pénzügyminiszter) által kiadott közzétételi nyilatkozatoknak ezért a közösségi belső ellenőrzési keretrendszer szerves részét kell képezniük;

52. megjegyzi, hogy a közösségi belső ellenőrzési keretrendszer, ahogyan azt a neve is jelzi, a „belső ellenőrzés" területéhez tartozik, ezért nem foglalkozik a „külső ellenőrzés" területének résztvevőivel;

53. sajnálatát fejezi ki, hogy a Számvevőszék nem terjesztett be határozott javaslatokat a nemzeti intézmények az átláthatóság és elszámoltathatóság (a jó közigazgatás alapvető elemei) javításában történő részvétele tekintetében tagállami szinten, különösen mivel a Számvevőszék pénzügyi ellenőrzési eredményeiből egyértelműen az derül ki, hogy ez az, amire leginkább szükség volna;

54. megjegyzi és üdvözli a holland számvevőszék kezdeményezését egy „Tendenciák az Unióban" című jelentés évenkénti megjelentetésére, amely az Európai Unió pénzügyi gazdálkodását veszi górcső alá, és véleményt közöl az uniós források Hollandiában történő felhasználásának nyomon követéséről és ellenőrzéséről ([2]); biztatni kíván más nemzeti pénzügyi ellenőrzési intézményeket is, hogy kövessék ezen kezdeményezést;

55. felkéri a Bizottságot, hogy kezdjen tárgyalásokat a mentesítésért felelős hatósággal, illetve a Tanácsot, valamint megfigyelőként – és függetlenségét megfelelő módon tiszteletben tartva – a Számvevőszéket, hogy mihamarabb dolgozzanak ki egy cselekvési tervet a közösségi belső ellenőrzési keretrendszer megvalósítása érdekében;

56. felkéri továbbá a Bizottságot, hogy biztosítsa azt, hogy a Bizottság által az Unió számára 2013-ig meghatározott politikai projekt részeként tett politikai javaslatok jogi keretét meghatározó részletes javaslatok teljeskörűen vegyék figyelembe a „közösségi belső ellenőrzési keretrendszerben" található elemeket, valamint a 21.–23. bekezdésekben leírtaknak megfelelően minden egyes tagállam legfelsőbb szintű politikai és irányító hatósága (pénzügyminiszter) által közzétett éves közzétételi nyilatkozatok elvét;

57. felkéri a Számvevőszéket, hogy tájékoztassa az Európai Parlament illetékes bizottságát arról, hogy a Bizottság javaslatai megfelelnek-e a „közösségi belső ellenőrzési keretrendszernek" és az éves közzétételi nyilatkozatok elvének;

Az éves tevékenységi jelentések minőségének javítása, valamint a főigazgatók nyilatkozatai

58. üdvözli, hogy a Számvevőszék „megállapította, hogy a Bizottság most először adott elemzést arról, hogy milyen bizonyossággal szolgálnak a felügyeleti rendszerek és ellenőrzések a beszámolók alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét illetően", és hogy ezáltal „felelősséget [vállalt] a költségvetés végrehajtásáért … azáltal, hogy sajátjaként hagyja jóvá a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselők igazgatási állásfoglalásait" (a Számvevőszék 2003-as éves jelentésének 1.58. bekezdése);

([1]) A Számvevőszék 2004/2. sz. véleménye.
([2]) http://www.rekenkamer.nl/9282200/v/index.htm

59. megjegyzi azonban, hogy a Számvevőszék úgy találta (lásd: 1.69. bekezdés, 1.2. táblázat, 5.57.–5.62., 7.48., 8.36. és 8.38. bekezdések), hogy „néhány főigazgatóság olyan mértékű fenntartásokat fogalmazott meg, hogy azok vagy kevéssé férnek össze a nyilatkozataikban kifejezett bizonyossággal, vagy ahhoz képest elégtelen az indoklásuk", valamint hogy „a főigazgatók éves tevékenységi jelentései és nyilatkozatai még nem használhatók fel rendszeres módon hasznos alapként a pénzügyi terv különböző területein végzett ellenőrzéseinek következtetéseihez" (lásd 1.71. bekezdést és 1.2. táblázatot);

60. felkéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a Számvevőszék fent említett megfigyeléseit, és minden éves tevékenységi jelentésben mutassa be azokat az intézkedéseket, amelyeket a mögöttes műveletekben bekövetkező hibák kockázatának korlátozása érdekében tett azok hatékonyságának értékelésével; azt várja, hogy ezen intézkedések révén a kockázatok általánosságban érthetőbbé válnak és a Bizottság főigazgatóságainál javul a kockázatkezelési kultúra; megjegyzi azonban, hogy ezt egy közös, központilag irányított kockázatkezelési módszernek kell alátámasztania és támogatnia;

61. szintén felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg éves tevékenységi jelentési és összesített jelentési folyamatát, valamint javítson azon biztosítékok megjelenítési módján, amelyek alapján a Számvevőszék kialakíthatja igazoló nyilatkozatát; elismeri, hogy kezdeti lépések születtek e folyamat megértésének javítása és az éves tevékenységi jelentések, a fenntartások és nyilatkozatok hasznosabbá tétele érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson alapos figyelmet a jelentések további javítására és az azokban foglalt megfigyelések nyomon követésének megerősítésére; különösen arra hívja fel a Bizottságot, hogy az éves tevékenységi jelentésekben határozza meg egyértelműen a korlátozásokat, a fenntartásokat és az egyéb megjegyzéseket, amelyek kivételeket jelenthetnek a szabályok alól;

62. felhívja a Bizottságot, hogy az éves összesített jelentést alakítsa át egy, a Bizottság igazgatási és pénzügyi ellenőrzései egészéről szóló, összevont igazoló jelentéssé;

63. felkéri a Számvevőszéket, hogy jelezze a szükséges feltételeket, amelyek lehetővé teszik számára, hogy nagyobb mértékben figyelembe vegye az éves tevékenységi jelentéseket és nyilatkozatokat a igazoló nyilatkozat kialakításában;

64. felhívja a Bizottságot, hogy alapos képzési és tájékoztató programok által biztosítsa, hogy minden köztisztviselő ismerje azokat az eszközöket, amelyek segítségével jelenthetik a jogsértések vagy rossz igazgatás bármely gyanúját a rendes hierarchikus folyamatokon keresztül, és, amennyiben szükséges, a belső informátoroknak fenntartott eljárások által;

További ajánlások

65. felkéri a Bizottságot, hogy készítse el egyrészt a hibaarányok ágazatonkénti és tagállamonkénti becslését az általa már jelenleg is végzett könyvvizsgálati munka és a tagállamok által végzett ellenőrzések eredményeinek felhasználásával, másrészt a tagállamok által biztosított információk minőségéről szóló elemzést, és az eredmények az éves tevékenységi jelentések és az éves tevékenységi jelentések összegzésében történő közzétételét oly módon, hogy egyértelmű képet lehessen alkotni a tagállamok közigazgatási rendszereinek minőségéről az uniós elszámoltathatóság tekintetében;

66. felkéri a Számvevőszéket, hogy DAS-megfigyeléseiben szerepeljen a Bizottság és az egyes tagállamok által benyújtott információk helyességéről szóló értékelés, valamint hogy értékelje az elért előrelépéseket;

67. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a költségvetési rendeletet, hogy egyrészt javítsák az alkalmazást és az érthetőséget, másrészt növeljék az ellenőrzések hatékonyságát a tervezett ellenőrzések mennyiségének és minőségének kritikus vizsgálatával;

68. emlékezteti az egyes biztosokat, hogy politikai felelősséggel tartoznak a hatáskörük alá tartozó főigazgatóságok megfelelő irányításának biztosítása tekintetében, és megismétli azt a javaslatot, hogy minden kabinetben egy tanácsadóra kell ruházni azt az egyedi felelősséget, hogy többek között ellenőrizze az összes könyvvizsgálói jelentést (az Eurostatról szóló 2004. április 22-i állásfoglalásban [1]) javasoltaknak megfelelően), amennyiben a problémák korai jeleit eddig nem vették figyelembe;

[1]) HL C 104. E, 2004.4.30., 1021. o.

69. megjegyzi, hogy a tagállamok tekintetében módszeresen alkalmazott szankciók eredményeképpen a tagállamok vonakodnak nyilvánosságra hozni a végrehajtással kapcsolatos problémáikat; kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze és helyezze középpontba a pénzügyi ellenőrzésben a tanulást egyrészt azzal, hogy támogatja a tagállamok közötti információcserét, a teljesítményértékelést, a nemzeti könyvvizsgálók könyvvizsgálói csoportokban való részvételét, a közös beruházást jobb számítógépes rendszerekbe, másrészt megelőző könyvvizsgálatok végrehajtása által, amelyek inkább a tanácsadásra, és nem szankciók alkalmazására koncentrálnak;

70. azt várja a Bizottságtól, hogy nyomonkövetési jelentése tartalmazzon átfogó részleteket az elfogadott és végrehajtott intézkedésekről a Számvevőszék 2003-as éves jelentésében és az azt megelőző három éves jelentésében (2002., 2001., 2000.) tett megfigyelések megvitatása és az ajánlások végrehajtása érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy nyomonkövetési jelentésében szerepeljen részletes lista és ütemterv azon esetekre tervezett intézkedésekről, amelyeknél ez idáig semmilyen intézkedést nem fogadtak el és/vagy hajtottak végre;

71. felkéri a Számvevőszéket, hogy készítsen éves jelentést, amely az intézmény saját tevékenységeit, működési céljainak megvalósítására irányuló képességét, az egységnyi működési költségeket, főbb fejlesztési területeket, valamint az intézmény teljesítményére vonatkozó egyéb releváns tényezőket mutatja be; megjegyzi, hogy egy ilyen, teljesítményről szóló jelentés kiváló módja lenne a DAS korszerűsítéséről, valamint az intézmény pénzügyi ellenőrzési megközelítésében történő egyéb fejlesztésekről szóló információk közzétételének;

72. felhívja továbbá a Számvevőszéket, hogy tanulmányozza ellenőrzési kézikönyve és a DAS megközelítéssel kapcsolatos információk az intézmény honlapján történő megjelentetésének lehetőségét;

73. üdvözli a Tanács szándékát, hogy „a továbbiakban is hathatósan kezeli a könyvvizsgálat és a pénzügyi ellenőrzés kérdéseit a Tanács mentesítéssel kapcsolatos ajánlására vonatkozó folyamat rendszeresebb és hatékonyabb felügyelete érdekében” ([1]);

74. felhívja a Számvevőszéket, hogy minden évben szervezzen számos „teljesítményértékelő-ellenőrzést” az átruházott kiadási tételek tekintetében, amelyeket különleges jelentésekben tesznek közzé, és amelyek keretében:

— mind a 25 tagállamot ellenőrzik ugyanazon program vagy tevékenység tekintetében,

— az eredményeket nyitott és átlátható módon teszik közzé minden tagállam tekintetében, hogy lehetővé váljon az összehasonlítás,

és felhívja a Számvevőszéket, hogy a jövőben szervezzen ellenőrző könyvvizsgálatokat egymást követő időpontokra, hogy követhető legyen a fejlődés;

75. felhívja a Tanácsot, hogy működjön együtt a Parlamenttel és a Bizottsággal, hogy egy átfogó ellenőrzési és könyvviteli keret létrehozása megfelelő prioritást és politikai lendületet kapjon egy magas szintű szakértői testület létrehozása révén, amely

i. összehozná az EU intézmények, a nemzeti könyvvizsgálati hatóságok és pénzügyminisztériumok tapasztalattal bíró vezetőit, valamint a nemzetközi könyvvizsgálói szervek szakértőit;

ii. előzetes tervet készítene egy összefüggő belső ellenőrzési és külső könyvvizsgálati környezet létrehozásához, különös tekintettel a megosztott irányítás kihívására;

iii. azonosítaná a lehetséges alkotmányos, politikai és igazgatási akadályokat, amelyeket meg kell szüntetni annak érdekében, hogy a nemzeti könyvvizsgálati szervek aktív szerepet játszanak abban, hogy megfelelő biztosítékot lehessen nyújtani az adófizetők az Unió költségvetésében kezelt pénze tekintetében;

iv. a lehető leghamarabb jelentést tenne a Tanácsnak és a Parlamentnek;

([1]) A Tanács 2004. március 9-i (Doc 6185/04 Budget 1) ajánlása. Lásd: http://register.consilium.eu.int/pdf/en/04/st06/st06185.en04.pdf

76. évente egy alkalommal felkéri a Tanács egy képviselőjét, hogy tájékoztassa az illetékes bizottságát a szakértői csoport munkájának előrehaladásáról, és ezzel biztosítsa a tevékenység „folyamatban lévő" jellegét;

77. alapvetően fontosnak tartja megvizsgálni azt, hogy a nemzeti ellenőrző szervek hogyan játszhatnának operatívabb szerepet a folyamatban, szem előtt tartva, hogy a független intézmények nem minden esetben rendelkeznek megfelelő szakértelemmel az uniós szabályozás tekintetében; felkéri a Számvevőszéket, hogy egyrészt küldjön egy (pénz/érték összehasonlítást tartalmazó) értékelést az Európai Unió és a Számvevőszék legfelsőbb ellenőrző intézetei elnökeinek kapcsolattartó bizottsága által végzett munka eredményeiről, másrészt küldje el a Számvevőszék álláspontját arról, hogy a bővítés hatásai új tartalmat adhatnak-e ezen testület szerepének;

78. úgy véli továbbá, hogy szükség lenne elemezni, hogy a „fejnehéz" Számvevőszék jelenlegi szerkezete és működése nem szorul-e reformokra; emlékeztet rá, hogy a Számvevőszéknek jelenleg 25 tagja és 736 alkalmazottja van, akik közül 325 szakképzett könyvvizsgáló (A és B besorolásúak), közülük pedig 275 (A és B besorolású tisztviselő) dolgozik a könyvvizsgálói csoportokban és 50 (A besorolású) a tagok kabinetjeinél;

79. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az időbeli korlátok miatt nem tud annyi időt szánni a Tanács ajánlására, amennyit az megérdemelne, és felkéri a Bizottságot, hogy továbbítsa, a Tanácsot pedig, hogy fogadja el a költségvetési rendelet 145. cikk (1) bekezdésének módosítására vonatkozó alábbi javaslatot:

„Az Európai Parlament, a Tanács minősített többséggel elfogadott javaslata alapján *n +2* év június 30-ig mentesítést ad a Bizottságnak az *n* évre szóló költségvetés végrehajtása tekintetében".

80. felkéri elnökét, hogy a következő Európai Tanácshoz intézett beszédében vesse fel az Európai Uniótól származó forrásokkal való tagállami gazdálkodás javításának szükségességét;

B. ÁGAZATI KÉRDÉSEK

Saját források

81. felhívja a figyelmet arra, hogy a bruttó nemzeti jövedelem alapján számított saját erőforrások aránya folyamatosan növekszik, és hamarosan a saját erőforrások kétharmadát teszi ki; ezért kifejezetten támogatja a Számvevőszék ajánlását (3.48. bekezdés), amelynek értelmében a Bizottságnak közvetlenebb ellenőrzéseket kell végrehajtania a nemzeti elszámolások alapjául szolgáló adatok tekintetében;

Mezőgazdaság, állategészségügy és a csalás elleni küzdelmet célzó intézkedések

Szabálytalan kifizetések behajtása

82. felkéri a tagállamokat, hogy a szabálytalanságokat háromhavonta időben jelentsék, azzal együtt, hogy elfogadja, hogy kivételes esetekben a tagállamok átmeneti mentességet kérhetnek; elvárja, hogy a tagállamok illetékes szolgálatai megfelelő számú és megfelelően képzett személyzettel rendelkezzenek, valamint hogy a tagállamok, beleértve Németországot, Görögországot és Spanyolországot 2005 júliusáig vezessék be az elektronikus jelentés használatát; felkéri a Bizottságot, hogy legkésőbb 2005 szeptemberéig tájékoztassa az illetékes bizottságát az e területen elért haladásról;

83. megjegyzi, hogy a Bizottság felelős legkevesebb 1 120 millió EUR beszedésének elmulasztásáért az 1971 és 2004 szeptembere közötti időszakban; a helyzetet elfogadhatatlannak tartja és úgy véli, hogy a tagállamok és a Bizottság nem megfelelő körültekintéssel jártak el; jelentést vár még időben a 2004-es mentesítési eljáráshoz arról, hogy ez a pénz hogyan és mikor kerül behajtásra; megjegyzi, hogy 812 millió EUR jelenleg bírósági vita tárgyát képezi és szintén követelésnek minősülhet; ezenkívül értékelést vár a kifizető hatóságnak sikeres behajtás esetén járó 20 %-os „prémium" hatékonyságáról;

84. felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a behajtásra vonatkozó egyszerűsített és következetesebb szabályokra, felkészülésként a költségvetési rendelet módosítására; elvárja, hogy a Bizottság javaslatának véglegesítése előtt konzultáljanak vele e témában;

85. megjegyzi, hogy a Bizottság 2005 márciusára át fogja tekinteni a fent említett időszak alatt bekövetkezett mintegy 4 000 szabálytalanságot (amelyből 442 súlyos és 3 500 kisebb jelentőségű eset);

86. üdvözli a Bizottság szándékát, amely szerint pontosítani kívánja azt a „feketelistát", amely a 100 000 EUR értéket meghaladó éves szabálytalanságot felmutató gazdasági szereplőket tartalmazza;

87. ragaszkodik hozzá, hogy a Bizottság mérhető haladást érjen el a jövőbeli előrelépések reális összehasonlításával és az illetékes bizottság számára készített, az előrelépésről szóló rendszeres jelentéssel;

88. felkéri a Bizottságot, hogy javítsa azon kifizető hatóságok ellenőrzését, amelyek felelősek a közös agrárpolitika végrehajtásáért; felhívja a figyelmet arra, hogy a csatlakozás előtt az új tagállamok kifizető hatóságait a Bizottságnak jóvá kellett hagynia; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg ezt a gyakorlatot, és nyújtson be egy jelentést a Parlamentnek arról, hogy lehetséges-e a kifizető hatóságok Bizottság általi jóváhagyása a jelenlegi tagállamok esetében;

Szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszere

89. megjegyzi, hogy közös szabványok hiányában a tagállamok által a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének keretében létrehozott nemzeti adatállományok nem biztosítanak lehetőséget az adatok cseréjére; sajnálattal veszi tudomásul, hogy mindez potenciálisan veszélyeztetheti az állatok határokon keresztül történő nyomonkövethetőségét;

90. elismeri, hogy a jelenlegi szabályozás nem teszi lehetővé, hogy a Bizottság jogilag kötelező érvényű szabályokat dolgozzon ki a nemzeti adatbázisok összekapcsolásának lehetőségeiről; felkéri a Bizottságot, hogy a Számvevőszék különjelentésében foglalt eredmények fényében terjesszen elő a Bizottság végrehajtási hatásköreit kiterjesztő jogalkotási javaslatot a nemzeti adatbázisok kompatibilitásának biztosítása érdekében;

91. felhívja a Bizottságot, hogy a jelenlegi jogi keretek között biztosítson iránymutatásokat és adjon tanácsot az adatcserével kapcsolatban, különösen azoknak az új tagállamoknak, amelyek jelenleg hozzák létre nemzeti adatbázisaikat;

92. kijelenti, hogy a jelenlegi füljelzős rendszer elektronikus azonosító megoldásokkal történő helyettesítése nemcsak az állatokra nézve lenne kíméletesebb, de biztosítaná az állatok nyomonkövethetőségét egyik tagállamból a másikba, amennyiben ezen elektronikus szerkezeteken található információkat harmonizálják; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be konkrét javaslatot a füljelzők elektronikus azonosító rendszerekkel történő helyettesítésére; rámutat, hogy a javaslatnak végrehajtási jogkörrel kell felruháznia a Bizottságot a különböző elektronikus berendezéseken található információkra vonatkozó közös szabványok létrehozásának megkönnyítése érdekében; úgy véli, hogy az elektronikus azonosító rendszer bevezetéséhez szükséges technológiának el kell érnie egy megfelelő szintet, mielőtt alkalmazásra kerül;

A ragadós száj- és körömfájás megfékezésére irányuló intézkedések irányítása és felügyelete

93. megjegyzi, hogy a közösségi szabályozás értelmében a Bizottságnak háromévente jelentést kell benyújtani a Parlament és a Tanács részére a ragadós száj- és körömfájás felszámolását célzó intézkedések alkalmazásáról, valamint az erre vonatkozó közösségi kiadásokról; sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság mindeddig nem tett eleget ezen kötelezettségének; kéri a Bizottságot, hogy 2006-tól kezdődően háromévente nyújtson be ilyen átfogó értékelést; úgy véli, hogy ezen értékelésnek figyelembe kell vennie a Közösség stratégiájáról szóló költség-haszon elemzéseket;

94. rámutat, hogy nemcsak a formai átültetést, hanem a tagállamok általi hatékony végrehajtást is alaposan figyelemmel kell kísérni; felkéri a Bizottságot, hogy tovább élénkítse az oltóanyagokkal és vizsgálati módszerekkel kapcsolatos kutatásokat, és frissítse azon tanulmányát, amely azt vizsgálja, hogy a tagállamok állat-egészségügyi szolgálatai mennyire képesek megfelelő időben hatékonyan megfékezni a betegséget;

95. megjegyzi, hogy az elmúlt évtizedben az állatszállítmányok mennyisége a belső piacon megsokszorozódott, ám az állatok mozgásának nyomonkövethetősége és az állatok szállítás közbeni jólétének problémája a mai napig nem megfelelően megoldott; kéri a Bizottságot, hogy ismét vegye figyelembe a szállítmányok csökkentésének lehetőségét a helyi vágóhidak nagyobb fokú kihasználásával; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tegyen azonnali lépéseket a beteg vagy sérült állatok szállításának csökkentésére;

96. életbevágóan fontosnak tartja kiemelni a gazdák szerepét a betegség megelőzésére és ellenőrzésére irányuló közösségi stratégiában; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a Tanácsnak és a Parlamentnek, amely a tagállamok által a gazdák részére a betegség felszámolására irányuló intézkedésekre kifizetett kompenzáció közösségi visszatérítését a gazdák a járványok kitöréséről való gyors értesítésre vonatkozó feladatának ellátásához köti;

97. kijelenti, hogy a pénzügyi keret további tisztázására van szükség a gazdák egyenlő elbánásban részesítése és az átláthatóság szavatolása érdekében a kompenzációk kiszámításakor; rámutat, hogy a 2001-es ragadós száj- és körömfájás válságról szóló 2002. december 17-i állásfoglalásában ([1]) a Parlament úgy vélte, hogy a kompenzációk igazságos adminisztrációja alapvetően szükséges a csalások elkerülésére; felkéri a Bizottságot, hogy hangolja össze a különböző állatbetegségekre vonatkozó visszatérítési arányokat, és határozzon meg használható kritériumokat a kiszámításra, mint például az állat aktuális piaci értéke; elismeri, hogy betegség kitörése esetén nem áll rendelkezésre egyértelműen meghatározott piaci érték a hízlalásra szánt állatállomány, tenyészállatok és fajtatiszta tenyészállatok tekintetében, csak a készáruk vonatkozásában;

98. hangsúlyozza, hogy mivel a közegészségügy az egész társadalom érdeke, továbbra is az állami alapok legyenek a betegség felszámolására irányuló közösségi kiadások legfőbb finanszírozási forrásai, és hogy a gazdák szintén adófizetők; tudomásul veszi, hogy egyes tagállamokban a gazdák pénzügyileg hozzájárulnak a betegség felszámolására irányuló nemzeti kiadásokhoz (az összes költség társfinanszírozása szükséges), míg más tagállamok nem követelik meg a gazdálkodói ágazat hozzájárulását, amely sértheti a mezőgazdasági termelők egyenlő mozgásterét az EU-ban; emlékeztet, hogy a Parlament Fertőző Száj- és Körömfájással Foglalkozó Ideiglenes Bizottsága felkérte a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot arra nézve, hogy a gazdák miként vehetnék ki részüket a közösségi költségekből; üdvözli a különböző tagállamok erőfeszítéseit, valamint a Bizottság 2003-ban készített tanulmányát, amely a gazdáktól származó anyagi hozzájárulások lehetőségeit vizsgálja; felkéri a Bizottságot, hogy e tekintetben mihamarabb dolgozzon ki konkrét javaslatot;

A nyers dohány piacának közös szervezése

99. üdvözli a Tanács 2004-ben elfogadott, a dohány KAP-támogatására vonatkozó reformját, amelynek célja a dohánytámogatásnak a termelt mennyiségektől történő leválasztása, a dohányra adott támogatásnak a gazdák részére történő egyszeri kifizetési jogosultságra történő fokozatos, négyéves átmeneti időszakon belül megvalósuló átirányításával;

100. jóváhagyja az Európai Számvevőszék ajánlását, amely szerint a Bizottságnak törekednie kell arra, hogy a reformra irányuló javaslatokat megfelelő adatok és hatáselemzések támasszák alá; kéri a Bizottságot, hogy fordítson kiemelt figyelmet a dohánytermelés foglalkoztatásban és a kedvezőtlen helyzetű területek gazdaságában játszott jelentőségére;

101. megjegyzi, hogy a közösségi dohánytermelés az ipar szükségleteinek csupán 30 %-át elégíti ki; felhívja a figyelmet arra, hogy a legutóbbi KPSZ-reform bevezetett olyan mechanizmusokat, amelyek célja, hogy az európai termelést összhangba hozzák az uniós kereslettel;

102. megjegyzi, hogy a kereslet és kínálat közötti jelenlegi összhang hiánya miatt az Unióban termelt dohány legnagyobb része kivitelre kerül; sajnálattal veszi tudomásul, hogy ez a politika nincs összhangban a Közösség által a fejlődő országok exporttól függő kis dohánytermelőinek adott támogatással, mert az Unió dohánykivitele jelentősen csökkenti a fejlődő országok dohányexport-lehetőségeit; követeli, hogy a Közösség agrár- és fejlesztési politikáját hangolják össze;

103. rámutat, hogy még ha egyes területeken, ahol jelenleg dohánytermesztés folyik, más termények is termeszthetők, a gazdaságok gazdasági egyensúlya nagyban függ a dohánytól; amint azt a Parlament is elismerte a legutóbbi KPSZ-reformról szóló jelentésében, „rendkívül nehéz olyan gazdasági alternatívákat találni, amelyek képesek ugyanannyi munkahelyet teremteni, mint a dohánytermesztés"; felkéri a Bizottságot, hogy folytassa az alternatív termények előmozdítására vonatkozó politikáját, és a Dohányalapot, mint jelentős eszközt használja fel az uniós dohány minőségének javítására és az alternatív terményekkel kapcsolatos kutatásokra;

104. felhívja a figyelmet arra, hogy elhanyagolják az alternatív terményekkel kapcsolatos kutatásokat, és a termelőket nem ösztönzik arra, hogy más gazdasági tevékenységre álljanak át; a dohánytámogatásra kivetett illetékből finanszírozott, és a mezőgazdasági, illetve az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság által 50–50 %-os arányban igazgatott Közösségi Dohányalap nincs kellően kihasználva, a fel nem használt 68 millió EUR nagy részét az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság tájékoztató kampányaira szánták; 2006-tól nem támogatnak más termelői tevékenységre való átállást ösztönző intézkedéseket; összehangoltabb megközelítést kér;

([1]) HL C 31. E, 2004.2.5., 137. o.

105. úgy véli, hogy a dohánypiac és a kapcsolódó közösségi kiadások hatékony figyelemmel kísérése érdekében alapvetően fontos, hogy a tagállamok betartsák a különböző közösségi szabályokban meghatározott bejelentési kötelezettségeiket; ragaszkodik hozzá, hogy pénzügyi szankciók sújtsák azokat a tagállamokat, amelyek nem tesznek eleget ezen kötelezettségeiknek;

106. kijelenti, hogy mivel a gazdák a részükre történő kifizetések csökkenésére, illetve nem megfelelés esetén azok megvonására számíthatnak, alapvető fontosságú, hogy időben értesüljenek a 2006-os reformot követő környezetvédelmi normáknak való új, keresztmegfelelési kötelezettségeikről; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek eleget ezen kritériumok megfelelő időben történő pontos meghatározására vonatkozó kötelezettségüknek mielőtt a reform hatályba lép, annak érdekében, hogy a gazdák összhangba hozhassák tevékenységeiket az új szabályokkal;

107. megjegyzi, hogy a Bizottságnak 2009. december 31-ig jelentést kell benyújtania a Tanácshoz a 2006-os reform megvalósításáról; érdeklődését fejezi ki ezen jelentés tekintetében, és felkéri a Bizottságot, hogy azt a Parlament részére is nyújtsa be;

Strukturális intézkedések

108. helyteleníti, hogy egyes tagállamok nem ellenőrzik és kezelik megfelelően az adófizetők pénzét, amelyért felelősséggel tartoznak, és felhívja a figyelmet egyes tagállamok képmutató magatartására, amelyek a Bizottságot hibáztatják, amiért nem ellenőrzi olyan pénzek elköltését, amelyekért ezen tagállamok maguk felelősek;

109. megjegyzi, hogy a Számvevőszék nem talált hibát a Bizottság belső ellenőrzési rendszereiben, sőt javulásokat tapasztalt; sajnálja, hogy a nem megfelelő mennyiségű erőforrások miatt a tagállamok rendszereinek csak egy részét vetették alá helyszíni ellenőrzéseknek;

110. felkéri a Bizottságot, tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy mely országok nem valósították meg időben ellenőrzési rendszerükben az elfogadott változtatásokat és készítenek továbbra is hiányos, 8. cikk szerinti kimutatásokat;

111. ösztönzi a Bizottságot, hogy függessze fel a tagállamok számára történő időközi kifizetéseket súlyos szabálytalanságok esetében, illetve ha súlyos hibákat találnak a tagállamok irányítási ellenőrző rendszereiben;

Interreg III

112. megállapítja, hogy a mérhető célok és az egyértelműen meghatározott mutatók hiánya megnehezíti annak értékelését, hogy az Interreg III program célja – a gazdasági és szociális kohézió erősítése a Közösségen belül határokon átnyúló, nemzetek feletti és régiók közti együttműködés, valamint a közösségi térség kiegyensúlyozott fejlődésének előmozdítása révén – milyen mértékben valósult meg; ennélfogva nehéznek találja annak értékelését, hogy vajon ezen cél elérésére a leghatékonyabb eszközöket használták fel;

113. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen nagyobb erőfeszítéseket egyértelműen meghatározott célok és mutatók kidolgozására, amelyek lehetővé teszik ezen program hatásainak felmérését annak érdekében, hogy az európai kiadások ezen területen megvalósuló hozzáadott értéke értékelhető legyen; hangsúlyozza, hogy szükség van olyan egyértelmű és szakmai elemzésre, amely megmutatja a magán- és szociális költségek és előnyök, vagy a helyi és közösségi költségek és előnyök közötti eltéréseket, mivel szükségszerűen ezen eltérések azok, amik a programot elsősorban is motiválták;

Belső politikák

Környezetvédelem, közegészségügy és biztonság

114. úgy véli, hogy a környezetvédelmi, közegészségügyi és élelmiszer-biztonsági költségvetési fejezetek átfogó végrehajtási foka kielégítő;

115. üdvözli azon intézkedéseket, amelyek célja a többéves programok végrehajtási ciklusának javítása; felhívja a Bizottságot, hogy jobban összpontosítsa az ajánlati felhívásokat és nyújtson több segítséget a pályázóknak annak érdekében, hogy elkerülhető legyen, hogy számos, támogatásra egyértelműen nem jogosult projekttervezet kerüljön benyújtásra;

116. kiemeli, hogy a költségvetési rendelet adminisztratív és pénzügyi előírásainak való megfelelés nem vezethet a pályázati pénzek odaítélésének vagy a támogatandó projektek kiválasztásának szükségtelen késleltetéséhez;

Kutatás

117. megjegyzi, hogy az európai kutatási és technológiafejlesztési keretprogramokban való részvételre vonatkozó szabályok túlságosan bonyolultak; egyetért a Számvevőszékkel abban, hogy ez komoly problémát jelent a Bizottság és a résztvevők számára; sajnálja, hogy különösen a kisebb, kevésbé fejlett igazgatási struktúrával rendelkező szervezetek és a KKV-k ütköznek nehézségekbe, amikor túl nagy számú szabálynak és követelménynek kell megfelelni;

118. emlékeztet arra, hogy a hatodik keretprogramot (FP6) több főigazgatóság irányítja közösen; megjegyzi, hogy a Számvevőszék úgy találja, hogy ez az elaprózottság a kötelezettségek felhígulásához, a funkciók megkettőződéséhez és a koordináció fokozottabb igényéhez vezet;

119. figyelembe veszi a Számvevőszék ajánlását „a közösségi pénzügyi hozzájárulás megállapítására vonatkozó szabályoknak a kiadások feletti megfelelő ellenőrzés lehetővé tétele mellett" történő felülvizsgálatára; elvárja a Parlament teljes körű bevonását egy ilyen felülvizsgálat kezdeti szakaszaitól fogva, tekintettel annak a jogi kerettel és a keretprogramokban való részvétel szabályaival kapcsolatos társjogalkotói szerepére;

120. megjegyzi, hogy a „lisszaboni menetrend" valószínűleg több költségvetési előirányzatot jelent majd a hetedik keretprogram (FP7) számára; kiemeli, hogy a költségvetés ilyen jelentős megemeléséhez hathatósan egyszerűsíteni kell az adminisztratív eljárásokat, mind a résztvevők, mind a Bizottság számára;

121. aggodalommal veszi tudomásul a Számvevőszék által levont azon következtetést, hogy az utólagos pénzügyi ellenőrzések ismét „olyan jelentős hibákat mutattak ki, főleg a túlzott mértékű költségek elszámolása miatt …, amelyeket a Bizottság belső ellenőrzése nem tárt fel"; elvárja a könyvvizsgálati tanúsítványok bevezetését a Számvevőszék által ajánlott esetleges változtatásokkal, ami végül az utólagos átfogó pénzügyi ellenőrzések iránti igény csökkenését eredményezheti;

122. sürgeti a Bizottságot, hogy vonja le a megfelelő következtetést az átláthatóságnak a költségkategóriák nagy száma miatt az FP5 során tapasztalt hiányából, és biztosítsa, hogy ez a későbbi programok során nem fordul többé elő;

123. felkéri a Bizottságot, hogy az FP7-re vonatkozó javaslatát olyan hathatós egyszerűsítésekre alapozza, mint:

— kevesebb beavatkozási mechanizmusra történő összpontosítás,

— a különböző szerződésminták nagy számának csökkentése,

— a résztvevők „túlzott mértékű elszámolásai" problémájának megoldása érdekében egységes költségrendszer bevezetése;

124. kiemeli, hogy nem elegendő, hogy a résztvevők betartsák a formális szabályokat és eljárásokat, hanem az is fontos, hogy értéket biztosítsanak a pénzért; arra buzdítja a Bizottságot, hogy a tudományos eredmények és hatások tekintetében végezzen utólagos, minőségi értékeléseket;

125. felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze ki saját eljárásait oly módon, hogy a projektekre benyújtott pályázatok elkészítésének költségét indokolható szintre csökkenti;

126. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozza át a részvételre vonatkozó szabályokat, általános eljárásként bevezetve a folyamatban lévő projektek félidős tudományos és technikai értékeléseihez való hozzáférést; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy megfelelő ideiglenes értékelő testületet; felkéri a Számvevőszéket, hogy véleményezze ezeket az új szabályokat;

127. aggodalommal veszi tudomásul a Számvevőszék által az FP6 mintaszerződéseinek és pénzügyi iránymutatásainak a Bizottság által történő elfogadásával, valamint a Bizottság belső ellenőrzési szabványainak végrehajtásával és a közös informatikai rendszer elindításával kapcsolatban megfigyelt késedelmeket, amelyek bizonyos mértékben visszavetik „a jogi keret korábbi elfogadásából és a szerződéses szerkezet egyszerűsítéséből származó előrelépést"; elvárja, hogy a Bizottság támaszkodjon a korábbi tapasztalatokra a hasonló késedelmek jövőbeli elkerülése érdekében;

128. ösztönzi továbbá a Bizottságot, hogy vezessen be hatékonyabb irányítási struktúrákat az FP7-be:

— megteremtve annak feltételeit, hogy jobban megfeleljenek egymásnak a Bizottság erőforrásai (azaz projektvezetők, informatikai eszközök) és a finanszírozott projektek száma, megfelelő tudományos ellenőrzés lehetővé tétele érdekében, ami jelenleg projektenként néhány napra korlátozódik,

— létrehozva és bevonva egy, a tudományos értékelésekért felelős, megfelelő felügyelő bizottságot,

— kifejlesztve egy integrált adatbázist, amely magában foglal a javaslatok, szerződések és a projektirányítás részére egy közös informatikai rendszert;

129. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy garanciatervet készít az FP7 kutatási és fejlesztési keretprogramhoz az európai kutatási projektek és infrastruktúra különösen EBB-hitelből történő finanszírozásának kiegyenlítettebbé válása érdekében; ösztönzi a Bizottságot, hogy a javasolt tervvel összhangban vegye figyelembe a kis- és középvállalkozások sajátos igényeit és az ilyen tervek EUREKA projektekre való kiterjesztésének lehetőségét;

Belső piac

130. megállapítja, hogy a Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság információi szerint a belső szerkezetátalakítások miatt nyilvánvalóan nem minden rendelkezésre álló eszközt tudtak kimeríteni, sőt néhány külső tanulmányt nem tudtak kiadni;

131. általában elégedett az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság területére vonatkozó költségvetési tételek magas eszközkihasználtságával, itt a 2003-as költségvetési évben a rendelkezésre álló eszközök kihasználtsági foka 99,3 % volt;

132. megjegyzi, hogy az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság területén a költségvetési tételek 86,61 %-os eszközkihasználtsága ugyan kielégítő, de semmiképpen sem nevezhető kiválónak;

133. aggodalmát fejezi ki azzal az általános tendenciával kapcsolatban, hogy az új költségvetési rendelet túlságosan korlátozó előírásai miatt a fogyasztói programok területén késedelem tapasztalható az elosztási eljárásokban, és a bürokratikus eljárás miatt erősen csökken a potenciális kérelmezők érdeklődése;

Szállítás

134. megállapítja, hogy a véglegesen elfogadott és az év során módosított 2003. évi költségvetésben 661,8 millió EUR állt rendelkezésre a közlekedési politikákra kötelezettségvállalási előirányzatokban, valamint 609,3 millió EUR kifizetési előirányzatokban; továbbá megállapítja, hogy ezekből az összegekből:

— 610,6 millió EUR állt rendelkezésre kötelezettségvállalási előirányzatokban a Transzeurópai Hálózatokra (TEN-T) és 572 millió EUR kifizetési előirányzatokban,

— 16,6 millió EUR kötelezettségvállalásokban és 13,3 millió EUR kifizetésekben a közlekedésbiztonságra,

— 15,0 millió EUR kötelezettségvállalásokban csak a Marco Polo programra,

— 8,4 millió EUR kötelezettségvállalásokban és 9,55 millió EUR kifizetésekben a fenntartható mobilitásra, és

— 7,4 millió EUR kötelezettségvállalásokban és 6,35 millió EUR kifizetésekben a közlekedési ügynökségekre;

135. üdvözli a Transzeurópai Közlekedési Hálózat (TEN-T) projektjeinél a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok növekvő kihasználtsági fokát, amely mindkettő esetében közel 100 %, és azt várja, hogy a tagállamok a köz- és a magánszektorból egyaránt találnak forrásokat ezen projektek gyors befejezésére;

136. aggodalmát fejezi ki, hogy a Bizottság 2003-ban gyakran engedélyezett időközi és zárókifizetéseket a Transzeurópai Közlekedési Hálózat projektjeire, anélkül hogy azok eleget tettek volna a pénzügyi végrehajtási rendelkezésekben foglalt speciális előfeltételeknek, és emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék 2001-es és 2002-es jelentésében már felhívta a Bizottság figyelmét erre a problémára;

137. megállapítja, hogy a kifizetési előirányzatok magas kihasználási foka ellenére nem csökkent a fennálló kötelezettségvállalások vagy a RAL (reste à liquider) mennyisége és 2003 folyamán csekély mértékben, 1 154 millió EUR-ra nőtt a TENT-T esetében;

138. aggodalommal állapítja meg, hogy a többi közlekedési tétel esetében a kötelezettségvállalási előirányzatok kihasználtsági foka 93 %-ról 83 %-ra csökkent. A közlekedésbiztonság területén a kötelezettségvállalások kihasználtsági foka a rendelkezésre álló előirányzatok 65 %-ával, meglehetősen alacsony volt, a kifizetések kihasználtsági foka pedig 72 % volt. A közlekedésbiztonság megfelelő adatai 2002-ben 99 % és 58 %. E kihasználtsági fokokat a fehér könyvben a közlekedéssel kapcsolatban meghatározott kulcsfontosságú célkitűzés tükrében teljesen elfogadhatatlannak tartja, különösen a kifizetési előirányzatok kihasználtságának drasztikus visszaesését;

Kultúra és oktatás

139. üdvözli a Bizottság eddigi lépéseit a Socrates és Youth programok első generációját jellemző tervezésbeli és irányítási hiányosságok kiküszöbölésére; üdvözli az egész életen át tartó tanulás és Youth programok következő generációjára vonatkozó, nemrég elfogadott javaslatokban foglalt továbbfejlesztett felépítési rendszert és irányítási eljárásokat;

140. megjegyzi, hogy a Bizottságra nehéz feladat vár, hogy összeegyeztesse azt az igényt, hogy az ezen programok keretében ösztöndíjakra pályázók számára előírt adminisztratív terhek a lehető legkönnyebbek legyenek, a hatékony és eredményes pénzügyi gazdálkodást biztosító költségvetési rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok által támasztott követelmények betartásával;

141. hangsúlyozza meggyőződését, hogy az egész életen át tartó tanulás és Youth programok következő generációjára vonatkozó adminisztratív és elszámolási követelmények vezérelve az arányosság kell, hogy legyen; hangsúlyozza a költségvetési rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok alóli célzott átmeneti mentességek előnyeit, ami az alábbiakat teszi lehetővé:

— átalányösszegű ösztöndíjak gyakoribb alkalmazása, amelyek egyszerűbb pályázati űrlapokat és szerződéseket tesznek lehetővé,

— a természetbeni hozzájárulásokon keresztül történő társfinanszírozás fokozottabb elismerése, valamint a kedvezményezettekre vonatkozó kevésbé megterhelő elszámolási kötelezettségek az ilyen esetekben,

— a kedvezményezettek pénzügyi és operatív képességének egyszerűbb dokumentálása;

142. hangsúlyozza az Élethosszig tartó tanulás és Youth jövőbeli programjairól szóló időközi és utólagos értékelések pontos közzétételének jelentőségét;

A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége

143. üdvözli a tényt, hogy előrelépés történt a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség (B5-8 költségvetési cím) költségvetése végrehajtásában a 2002-es költségvetési évhez képest; megállapítja azonban, hogy a végrehajtás színvonala, különösen a kifizetések terén a Bizottság egyik legalacsonyabb szintjén mozog (68 % 2003-ban és 79 % az összes belső politikára), miközben a kötelezettségvállalások végrehajtásának színvonala jelenleg eléri a belső politikák átlagának szintjét; felhívja az igazságügyért, a szabadságért és biztonságért felelős főigazgatóságot, hogy az elkövetkezendő pénzügyi években folytassa a költségvetés végrehajtásának javítását;

144. tudomásul veszi a Számvevőszék 2003-as éves jelentésében szereplő, a Bizottság belső ellenőrzési környezetére vonatkozó megállapításait, amelyek a 14 főigazgatóságból négy – beleértve az akkor bel- és igazságügyi főigazgatóságnak nevezett – főigazgatóság belső politikái végrehajtásának elemzésén alapulnak; felhívja az igazságügyért, a szabadságért és biztonságért felelős főigazgatóságot, hogy cselekedjék a Számvevőszék ajánlásai szerint;

145. aggodalommal és sajnálattal veszi tudomásul a Számvevőszék 2003-as éves jelentésében szereplő, a Menekültügyi Alap végrehajtására vonatkozó megállapításait; e politika terén a kiadási programok új pénzügyi terv keretében történő megosztottabb irányítást eredményező átalakítását tekintve kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon megfelelő ellenőrző környezetről mind nemzeti, mind pedig európai szinten;

146. aggodalmát fejezi ki, hogy a Bizottság még nem nyilvánított véleményt az Eurojust költségvetési rendelettervezetéről, amint azt az Eurojust-határozat is megkívánja, annak ellenére, hogy az Eurojust 2003 novemberében elküldte a tervezetet a Bizottságnak;

Nemek közötti egyenlőség

147. egyetért a Bizottságnak a 2003-as év költségvetésére vonatkozóan meghatározott prioritásaival, amennyiben a bővítést és az igazgatásnak a bővítésre történő felkészítését mint az Európai Unió prioritásait tartják számon, ismételten közli, hogy a lisszaboni és barcelonai csúcstalálkozón meghatározott célkitűzések tükrében fontosnak tartja egyrészt a nők részvételének növelését a kibővített Unió – főleg az új tagállamok – munkaerőpiacán a nők szociális és gazdasági helyzetének javítása érdekében, másrészt pedig – a költségvetés meghatározásakor – az erre a célra irányuló megfelelő pénzügyi források biztosítását;

148. felhívja a figyelmet arra, hogy az EK-Szerződés 3. cikke (2) bekezdése szerint a nők és férfiak közötti esélyegyenlőség előmozdítása az EU egyik alapelve és valamennyi közösségi politika és tevékenység célkitűzése, és ismételten megfogalmazza azon kérését, hogy a költségvetés megtervezésében – az esélyegyenlőség elvének megfelelően – a nemek közötti egyenlőséget mint állandó célkitűzést tartsák számon;

149. üdvözli a 2003-as költségvetés végrehajtásában a célkitűzések és a strukturális alapok ütemtervének megállapítására vonatkozó lényeges előrehaladást, amelyet a 2002-es kifizetési aránynál (71 %) jóval magasabb arány tükröz (89 %), felhívja a figyelmet arra, hogy semmilyen adat nem áll rendelkezésre a nemek közötti egyenlőség előmozdítására irányuló támogatásban részesülő tevékenységekről, és felkéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb orvosolja e problémát;

150. abból a tényből kiindulva, hogy a nemek közötti különbözőség miatt a pénzügyi források a nők és férfiak között nem egyenlő módon oszlanak meg, felhívja a figyelmet arra, hogy a 2003-as pénzügyi költségvetési adatok nem tájékoztatnak megfelelő mértékben a nemek közötti egyenlőségnek a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése („gender mainstreaming") keretében történő előmozdítására előirányzott pénzeszközök nagyságáról és az ennek köszönhetően elért eredményekről, és felhívja a Tanácsot, hogy a megfelelő információkat haladéktalanul bocsássa a Parlament rendelkezésére;

Külső politikák

A külső segélyek igazgatási rendszerének reformja

151. hangsúlyozza, hogy a Bizottság nagy reményeket fűzött a reformhoz annak 2000-es megkezdésekor, és sikernek minősítette azt; tudomásul veszi és támogatja a Tanács 2004. november 22–23-i következtetéseit, amelyekben a Tanács elismerően nyilatkozik a Bizottság által a közösségi segélyek kezelésének és időbeli folyósításának javítására irányuló folyamatban elért előrehaladásról, valamint ösztönzi a végrehajtás minőségének és hatékonyságának javítására irányuló további erőfeszítéseket; a decentralizáció teljes mértékű támogatása mellett megjegyzi, hogy a további jelentős mértékű járulékos költségeknek kézzelfogható eredményekkel kell járniuk; ezért üdvözli, hogy – amint azt a Számvevőszék 2004. évi munkaprogramja is előrevetíti és amint azt a Külügyi Bizottság a 2002. évre vonatkozó mentesítésről szóló véleményében is kérte – a Számvevőszék újabb értékelést tesz közzé arra vonatkozóan, hogy a decentralizáció miként működött a küldöttségeken; bízik abban, hogy a jelentés legalábbis egy költség-haszon elemzéssel szolgál a decentralizációra vonatkozóan;

152. megjegyzi, hogy míg a Külkapcsolati Főigazgatóság által készített 2003. évi tevékenységi jelentés szükségesnek látja a decentralizáció további értékelését, úgy tűnik, mintha ezen értékelés csak a személyzetre vonatkozó szükségeket érintené; ezért különösen arra hívja fel a figyelmet, hogy a Tanács felkérte a Bizottságot „az EK külső segítségnyújtásáról készítsen az éves jelentéstől független minőségi elemzést", és azt 2005 júliusa előtt nyújtsa be;

153. felhívja a figyelmet a megfelelő információkezelési rendszerek és a küldöttségek munkáját a pénzügyi kockázatok tekintetében felügyelő rendszer további hiányára, amit 2003. évi tevékenységi jelentésében maga a Külkapcsolati Főigazgatóság is elismert, és az emberi erőforrások hiányának tulajdonított; hangsúlyozza, hogy miközben üdvözlendő a Bizottság nyíltsága és a helyzet orvoslására tett javaslatai, ezeket mihamarabb végre kell hajtani, továbbá felhívja a Bizottságot, hogy 2005 júliusa előtt tegyen közzé időközi jelentést az elért előrehaladásról;

154. aggodalmát fejezi ki, hogy a Számvevőszék a végrehajtó szervezetek projektszintű ellenőrzésekor jelentős számú szabálytalan tranzakciót talált (az éves jelentés 7.38. és 7.39. bekezdése); megjegyzi, hogy a Bizottság válaszában egyetért a Számvevőszékkel abban, hogy a továbbra is problémás terület a pályázati- és közbeszerzési eljárások betartatása a projektirányítási egységek és nem kormányzati szervezetek által; elvárja, hogy a Bizottság tagjai, figyelemmel a külső támogatásra, 2005. szeptember 1-jéig cselekvési tervet nyújtsanak be e problémák megoldása céljából;

155. felhívja a figyelmet arra, hogy a különböző uniós politikák közötti nagyobb koherencia javíthatja az EU kiadásainak hatékonyságát;

A Számvevőszék éves jelentése

156. a Számvevőszék éves jelentésére tekintettel általánosságban hasznosnak találná, ha a Számvevőszék egyértelműbb képet adna a feltárt szabálytalanságok által okozott valódi károkról;

157. elismeri annak szükségességét, hogy egyensúlyt kell teremteni egyrészt a nem kormányzati szervezetekre vonatkozó jelentéstételi és eljárásbeli előírások, másrészt a nem kormányzati szervezetek ezen előírásoknak való rendszeres megfelelésének megvalósíthatósága között, továbbá üdvözölné, ha a Számvevőszék ismertetné elgondolásait arról, hogy ezen érdekeket miként lehet jobban összehangolni;

158. megkérdezi, hogy a Bizottság tett-e kísérleteket arra, hogy összevesse a különböző nemzetközi segélyek adományozóinak hatékonyságát; amennyiben nem, javasolja, hogy ezt a feladatot a lehető leghamarabb végezze el;

Szolidaritási Alap Latin-Amerika számára

159. felhívja a figyelmet arra, hogy a Parlament számos alkalommal támogatta a Latin-Amerika számára létrehozandó szolidaritási alap gondolatát; megjegyzi, hogy miközben egy ilyen alap tekintélyes támogatásban részesül, ennek a szóban forgó országok politikai és gazdasági vezetésének nagyobb szociális elkötelezettségével kellene járnia; elsősorban arra hívja fel a figyelmet, hogy a különösen rossz jövedelemelosztási mutatókkal rendelkező országok felelősséggel tartoznak a helyzet helyesbítéséért; megjegyzi, hogy az EU-nak szociális célkitűzésekre kellene törekednie ezen országokban mind segélyek folyósítása révén, mind azáltal, hogy a szóban forgó országokat meggyőzi arról, hogy maguk is többet tegyenek, valamint hogy a két elem között megfelelő egyensúlyt kell teremteni;

160. elvárja, hogy a Bizottság (írásbeli) magyarázatot adjon a Parlamentnek minden alkalommal, amikor valamely költségvetési megjegyzésben foglalt rendelkezést nem hajt végre;

Fejlesztés

161. úgy ítéli meg, hogy a fejlesztési politika lényeges eleme az Unió külső tevékenységének, amelynek célja a szegénység felszámolása a szociális, oktatási és egészségügyi infrastruktúrák megszilárdítása, a szegény népesség termelékenységének növelése, valamint az érintett országok számára történő támogatásnyújtás révén, annak érdekében, hogy azok képesek legyenek a növekedés és a helyi lehetőségek kibontakoztatására; hangsúlyozza, hogy a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása nagy lépés lenne e célkitűzés elérésének irányába;

162. elismeri a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy fejlesztési tevékenységét a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására összpontosítja, beleértve a 10 legfontosabb mutató meghatározását is; kéri a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit e tekintetben, és javasolja, hogy az Európai Unió fejlesztési együttműködésre szánt kiadásainak 35 %-át fordítsák a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására;

163. elismeri, hogy a több adományozót magában foglaló környezetben nehéz mérni a közösségi segítségnyújtásnak a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására gyakorolt hatását; sajnálja azt a tényt, hogy a Bizottság nem tett erőfeszítéseket egy ezen hatás mérésére szolgáló megfelelő mechanizmus kialakítására, így tevékenysége arra korlátozódik, hogy a fejlődő országok millenniumi fejlesztési célok irányába tett előrehaladását mérje; sajnálja azt a tényt, hogy a Bizottságnak a Fejlesztési Bizottság kérdőívére adott válaszai különösen bizonytalanok, ami a millenniumi fejlesztési célok megvalósítását illeti a Bizottság fejlesztési tevékenysége során;

164. üdvözli a Bizottság által annak jelentési rendszerében végrehajtott fejlesztéseket és elismeri az EK fejlesztési politikájáról és a külső segítségnyújtásáról szóló éves jelentés minőségének javulását 2004-ben (COM(2004) 0536 és SEC(2004) 1027);

165. úgy dönt, hogy évente ismétlendő plenáris vitát vezet be a Bizottságnak az EK fejlesztési politikájáról és külső segítségnyújtásáról szóló éves jelentéséről;

166. üdvözli azt a tényt, hogy az általános költségvetésből és az EFA-ból finanszírozott hivatalos fejlesztéstámogatásból (ODA), amelynek összege 2003-ban 8 269 millió EUR volt, a szociális infrastruktúrára és szolgáltatásokra fordított összeg hányada a 2002. évi 31,4 %-ról 2003-ban 34,7 %-ra nőtt;

167. sajnálja és elfogadhatatlannak tartja azt a tényt, hogy csak 198 millió EUR-t (2,4 %) irányoztak elő alapoktatásra, valamint 310 millió EUR-t (3,8 %) egészségügyi alapellátásra; sürgeti a Bizottságot, hogy növelje ezen ágazatok támogatását, és kéri, hogy az Európai Unió fejlesztési együttműködésre szánt kiadásainak 20 %-át alapoktatásra és egészségügyre fordítsák a fejlődő országokban;

168. üdvözli a Bizottságnak az adományozók koordinációjáról és az eljárások összehangolásáról folytatott vitában betöltött szerepét; sajnálja a nemzetközi szintű előrelépés elmaradását és a tagállamok vonakodását; sürgeti a Bizottságot, hogy növelje a fejlesztési tevékenység felesleges megkettőzésének elkerülése és a komplementaritás irányába történő előrehaladás céljából tett erőfeszítéseit;

169. úgy ítéli meg, hogy nem volt elegendő a Bizottság által az új tagállamok részére az EU fejlesztési politikájában való részvétel előkészítésére nyújtott támogatás; sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa az új tagállamokat és a tagjelölt országokat fejlesztési politikájuk kidolgozása és a fejlesztési kérdésekkel kapcsolatos tudatosság kialakításának folyamata során;

Előcsatlakozási támogatás

PHARE

170. elismerően nyilatkozik a Bizottságról azon erőfeszítései miatt, amelyeket ez idáig tett a PHARE programon keresztül annak érdekében, hogy segítse a tagjelölt országokat a strukturális alapok kezelésére való felkészülésben;

171. aggodalommal tölti el mindazonáltal, hogy elmulasztották biztosítani, hogy az új tagállamok számos PHARE- és ISPA-ügynökségének akkreditációs folyamata a csatlakozásig lezáruljon; ugyanakkor nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy törekedjen annak biztosítására, hogy ugyanez a hiba Románia, Bulgária és a többi jövőben csatlakozó ország esetében nem fordulhasson elő;

172. megjegyzi ugyanakkor, hogy a PHARE program értéke a „gyakorlás révén történő tanulás" tekintetében korlátozott, mivel az ezáltal irányított programok jelentős mértékben különböznek az ERFA és az ESZA programjaitól, amelyekre fel kellene készíteniük, illetve megjegyzi, hogy továbbra is nagy szükség van arra, hogy jobban támogassák az intézményfejlesztést a strukturális alapok csatlakozást követő kezelésének segítése érdekében; aggodalmát fejezi ki a tagjelölt országok azon képességét illetően, hogy igénybe tudják venni a strukturális alapokat a csatlakozást követően;

173. elviekben üdvözli ezért a strukturális alapok kezelésére való felkészülést elősegítő új, egységes eszközre irányuló javaslatot, feltéve hogy annak konstrukciója nem túlságosan bonyolult; ugyanakkor hangsúlyozza egy megfelelő ellenőrzési keretrendszer szükségességét, és ezért szorgalmazza, hogy a Bizottság gondoskodjon arról, hogy az új eszköz a lehető legegyszerűbb legyen annak érdekében, hogy ne akadályozza a végrehajtást;

SAPARD

174. azt a következtetést vonja le, hogy a SAPARD – mint az első teljesen decentralizált előcsatlakozási támogatás – szándékai és célkitűzései kiválóak voltak, még akkor is, ha nem sikerült őket maradéktalanul megvalósítani; elismeri a SAPARD program előnyeit, amely nemcsak a gazdasági fejlődést serkentette a tagjelölt országokban, hanem emellett arra bátorította az embereket, hogy újszerűen, racionálisabb és projektalapú módon gondolkodjanak; elismeri, hogy a program hasznos volt a gyakorlás útján történő tanulás tekintetében, mivel a csatlakozásra váró országok nemzeti igazgatási hatóságai részére közvetlen tapasztalatot biztosított a közösségi források kezelése terén; úgy véli, hogy az e program révén nyert tapasztalatok összessége minden bizonnyal hozzáadott értéket fog jelenteni a jövőbeli közösségi programok végrehajtása során; sürgeti a Bizottságot, hogy javítsa a szükségletek előzetes elemzését a hozzáadott érték további növelése érdekében;

175. elismeri, hogy a program végrehajtásához alkalmazott decentralizált irányítási rendszer általánosságban jól működik, azonban arra sürgeti a Bizottságot, hogy fejlessze tovább e rendszert az eddig felmerült problémákból okulva, és nyújtson több segítséget a csatlakozásra váró országoknak, ha problémák merülnek fel, illetve tegyen többet a program nyomon követése érdekében;

176. megjegyzi, hogy – többek között – a bonyolult eljárások és a jogi bizonytalanságok a források jelentős mértékű alulkihasználtságához vezetnek, és csalódott amiatt, hogy – 2004. december 15-i adatok szerint – a végrehajtás megkezdése óta eltelt öt év során a pénzeknek csupán a fele jutott el a (végső) kedvezményezettekhez; ugyanakkor örül annak, hogy nem vész el SAPARD-pénz késedelmek miatt; mindazonáltal felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy a kifizetések szükséges meggyorsítása semmilyen körülmények között nem járhat a program szabályozásának és felügyeletének mellőzésével;

177. megjegyzi, hogy a SAPARD-források legnagyobb részét olyan projektekre fordították, amelyek növelték a termelést, és szorgalmazza, hogy az új programokban nagyobb hangsúlyt kapjanak a minőségi, környezetvédelmi és egészségügyi előírások;

178. elismeri, hogy a számlaelszámolásokat jobban intézték, mint a PHARE esetében, további tökéletesítéseket sürget azonban annak érdekében, hogy kevesebb uniós pénz vesszen el;

179. elismerően nyilatkozik a Bizottságról azon erőfeszítései miatt, amelyeket az egyedi pénzügyi támogatás által tett Málta és Ciprus érdekében az előcsatlakozási stratégiában, segítséget nyújtva e két országnak a tagságra való felkészülésben; sajnálatát fejezi ki azonban, hogy mind Máltát, mind Ciprust kizárták az előcsatlakozás fő pénzügyi eszközeiből (PHARE, SAPARD és ISPA,) ezáltal a két említett országnak korlátozottabb lehetőségek álltak rendelkezésre, hogy felkészüljenek a közösségi alapok kezelésére.